

Algunes reflexions entorn al MUSEU D'ART, ARA I AQUÍ

Els museus d'art encara conserven un cert aire elitista que sovint els relega a un espai regit per valors immutables i universals i, per tant... de visita turística "obligada".

Com agents educatius molt potents, els museus d'art no poden quedar reduïts a un luxós espai "guardamobles".

Com a fruit d'una societat que és el museu no pot ser neutre i, menys encara, regit per valors immutables i universals.

El museu conservatori s'ha de transformar en institució cultural, oberta i flexible.

Com a lloc d'exigència i punt de referència del saber, el museu ha de ser accessible a la deliberació cultural... facilitar veritables intercanvis i crítiques i sempre assumint el risc de dessacralitzar-lo.

Cal veure el museu d'art com un lloc idoni per a l'aprenentatge vivencial i la transformació del teixit social.

L'art és una eina perfecta per despertar la curiositat i la creativitat i un camí per a l'exploració i la descoberta. En aquest sentit, el museu contribueix a la identificació i expressió dels diversos sentiments i, consegüentment, fa que avancin els processos de desenvolupament personal.

D'aquí que el museu d'art s'ha de posicionar com a lloc idoni per a l'estimulació, l'experimentació i la reflexió com a motor per a l'adquisició de coneixement, esdevenint actors vius.

El museu ha d'esdevenir un espai ric i estimulant que conformi escenaris creatius de qualitat i creï vincles emocionals amb l'art. Un espai que aportí experiències creatives úniques i significatives. És a dir, el museu d'art vist com un espai que cobreix les necessitats perceptives i motrius dels ciutadans i que facilita la relació dels usuaris amb el seu entorn.

Jordi Pericot, maig 2017.

